

Gennemgang af cases og principielle domme på affaldsområdet

Mafioso-dommen

Mafioso-dommen – Sag C-194/05:

- Italien havde problemer med mafiaens engagement i affaldssektoren, og man søgte derfor at begrænse de materialemængder, som skulle håndteres gennem affaldsordningerne
- Italien vedtog en regel om, at uforurenet overskudsjord var undtaget fra affaldslovgivningen, når det blev anvendt som opfyldning ved anlægsarbejder
- Kommissionen henviste til, at der i det europæiske affaldskatalog under ”*Bygnings- og nedrivningsaffald*” var anført jord, og at det derfor ikke var muligt at undtage uforurenet jord fra affaldslovgivningen.
- Italien anførte, at det var urimeligt fordyrende at lade uforurenet jord indgå i affaldshåndteringen.

Mafioso-dommen fortsat

- EU-domstolen afviste omkostningsargumentet med henvisning til, at de forøgede omkostninger var et resultat af den måde, som Italien havde indrettet deres affaldslovgivning og –håndtering på
- EU-domstolen afviste, at det var foreneligt med affaldsdefinitionen at vedtage en bindende regulering.
- Affaldsdefinitionen fordrer en konkret vurdering

Hotel Futura Dommen

Affaldsdirektivet fastlægger forureneren betaler-princippet, jf. artikel 14

Hotel Futura(sag C-254/08):

- En italiensk kommune havde fastsat prisen for afhentning af dagrenovation ud fra størrelsen af det beboelige areal.
- En række hoteller fik dermed en meget stor regning for dagrenovation
- Hotellerne betalte en uforholdsmæssig stor andel af regningen for håndtering af dagrenovation, og det, mente de, var i strid med forureneren betaler-princippet.

Hotel Futura Dommen

EF-domstolen fastslog:

- Forureneren betaler-princippet indebærer, at medlemsstaterne i princippet skal sikre, at samtlige brugere af en kollektiv ordning afholder omkostningerne forbundet med håndteringen af det pågældende affald
- Det er imidlertid op til medlemsstaterne at beslutte form og midler
- Det vil ofte være vanskeligt og urimeligt byrdefuldt at sikre milimeterdemokrati
- EU-retten fastsætter alene krav om, at der anvendes objektive og egnede kriterier
- Det anvendte kriterium var egnet til ud fra gennemsnitsbetragtninger at fastslå affaldsproduktionen

Anstaltsforhold

En hf-elev, der gik på et kostgymnasium, blev bortvist fra skolen og kostafdelingen, fordi han havde røget hash under en bytur i en weekend.

Men det havde skolen ikke ret til, fastslår Folketingets Ombudsmand i en ny udtalelse.

”En skole kan ikke bortvise en elev som følge af elevens adfærd i fritiden, når der ikke er klar lovhjemmel til det, eller i øvrigt dokumentation for, at elevens adfærd havde indvirkning på skolen eller kostafdelingen”.

Skolen forklarede over for ombudsmanden, at det fulgte af skolens og kostafdelingens regler, at elever blev bortvist, hvis de røg hash eller anvendte andre stoffer. Det gjaldt, uanset om det skete i skoletiden eller i fritiden. Men ombudsmanden skriver i sin udtalelse, at der er grænser for, hvad der – uden en klar lovhjemmel – kan fastsættes regler om.

”Jeg har stor forståelse for, at uddannelsesinstitutioner er nødt til at have studie- og ordensregler, herunder regler om elevernes brug af stoffer. Men der kan ikke fastsættes regler om, hvad eleverne gør i deres fritid, medmindre der er lovhjemmel til det, eller adfærden har indvirkning på, hvordan eleverne fungerer, når de er på skolen eller kostafdelingen”.

Anstaltsforhold

Anstaltsforhold –hashrygning i fritiden –FOU nr. 2013.24

I den konkrete sag fandt Folketingets Ombudsmand, at der kunne fastsættes ordensregler for eleverne, som var gældende, når de befandt sig på skolens område, og når kostskoleeleverne uden for skolens område indgik i sammenhænge, der havde relation til opholdet på kostskolen. Reglerne kunne imidlertid ikke være gældende i elevernes fritid uden for skolens område.

Ved vurderingen af hjemlens rækkevidde skal følgende forhold tages i betragtning:

- Reguleringen skal være båret af saglige hensyn
- Den skal overholde proportionalitetsprincippet
- Forskelsbehandling skal være sagligt begrundet
- EMRK og grundlovens frihedsrettigheder begrænser ligeledes rækkevidden

Kommunerne kan med hjemmel i anstaltsbetragtninger fastsætte regler og træffe beslutninger for brugen af genbrugspladsen